

să vorbească aproape tot timpul în limba țării respective. Din aceste povestiri știm că prin lectură poți să te ții la curent cu limba maternă. Cred că acesta ar trebui să fie și rolul *Foii românești*, și bineînțeles al oricărei publicații minoritare.

MUZICA AETERNA. MODELUL SPANIOL, SAU ALTCEVA DECÂT LA CULES DE CĂPȘUNI

Cristina Laura POP,
Studentă, Școala Superioară de Muzică „Regina Sofia”
Madrid, Spania

Abstract

It is among the art values of a country those expressed by cultured music. The Romanian musical school owns great human potential shown by the young musicians and this ought to be encouraged and supported.

Prospecting our integrations in the European Community, the pattern offered by the Escuela Superior de Musica Reina Sofia from Madrid, Spain, Excellency Centre is illustrating. The Rumanian young people trained here may bring their contribution to create partnerships between musical institutions from Spain and Romania.

Iminenta noastră aderare la Uniunea Europeană implică abordări variate, precum cea legată de formarea tinerilor muzicieni români. Nimeni nu contestă existența unui potențial valoric în rândul tinerilor români porniți să deprindă tainele cântului frumos și universul expresiv al muzicii. Apetența acestora spre creațiile muzicale exprimate în acordurile fastuos- tremolate ale muzicii medievale, cele cucernic- austere ale muzicii religioase, sau în spectrul coloristic nuanțat al muzicii contemporane, este recunoscută și confirmată și în țară, însă în mod timid. Între manele și Mozart, uneori ai impresia ca poporul stă subjugat de spectacole mediatiche de gust îndoielnic ce domină piața, în timp ce muzicienii trăiesc în bantustane intelectuale, resemnându-se sub dezolantul „nu se poate face nimic”.

Cu această situație s-au confruntat și alte țări europene, între care și Spania. Constatând că învățământul muzical de aici înregistrează numeroase curențe, în special cel mediu și superior, spaniolii au elaborat o strategie menită să relanseze culturalizarea în latura muzicală, înființând centre de excelență, în care formarea muzicienilor – de altfel tentați a-și părăsi țara pentru a primi educația muzicală dorită - se realizează prin proiecte de mare deschidere internațională. Cel mai important dintre aceste centre este Escuela Superior de Musica Reina Sofia – Școala Superioară de Muzică Regina Sofia.

Înființată în anul 1991, în Madrid, de către Paloma O`Shea, are ca scop formarea muzicienilor de elită; școala admite tineri din orice parte a lumii, în baza unei riguroase selecții, însă au prioritate studenții Spaniei și cei aparținând culturilor latino-americane, compensând curențele acestor țări prin ambianța educației. 1)

Este surprinzător numărul tinerilor muzicieni, de cele mai variate naționalități care vin aici în dorința de a se perfecționa, de a deprinde tehnici și a se edifica în tainele cântului, chiar cu prețul numeroaselor inconveniente - vârsta fragedă, depărtarea, renunțările – urmându-și chemarea.

Proiectul, în faza incipientă, pe lângă selectarea cadrelor didactice a contat pe colaborarea marilor maeștrii ai domeniului: Yehudi Menuhin, Mstislav Rostropovich, Daniel Barenboim, Zubin Mehta și Alicia de Larrocha. Aceștia au înființat catedrele existente, în colaborare cu F. Sopena și Enrique Franco, nume cheie ale culturii muzicale a sec. XX.

Și astăzi, datorită resurselor economice considerabile oferite de Fundația Albeniz – înființată tot de Paloma O`Shea în anul 1987 - a numeroșilor mecenați și nu în ultimul rând, contând pe

strânsa relație cu Casa Regală, Școala Superioară de Muzică Regina Sofia își poate permite să coopteze cei mai buni profesori și artiști de renume internațional, spre beneficiul tinerilor muzicieni. Dintre aceștia trebuie menționați : Dimitri Bashkirov și Galina Eguiazarova – pentru catedra de pian, Zakhar Brohn, J.L.G. Asensio și Rainer Schmidt – catedra de vioară, Diemut Poppen- catedra de violă, Natalia Shakovskaya- catedra de violoncel, Rainer Zepperitz- catedra de contrabas, H. Schellenberger- catedra de oboi, Radovan Vlatkovic- catedra de corn, Tom Crause – catedra de canto. 2)

Instituția nu urmărește doar formarea muzicienilor. Idealul său etic constă în a ținti spre o plenitudine umană, considerată inseparabilă de o înaltă formare profesională. Această școală a fost prima care a introdus, pe lângă concertele docente, practica artistică, ce oferă experiență solistică tinerilor muzicieni pentru viitoarea viață profesională.

Spre a veni în sprijinul celor ce doresc să se desăvârșească în domeniul cameral, anul acesta s-a înființat Institutul Internațional de Muzică de Cameră, un proiect cultural și academic ce-și propune să profite de potențialul formativ al acestui domeniu: „... dorim ca Spania să devină un punct de referință mondial al muzicii de cameră și pentru aceasta am dorit ca Institutul să ia naștere în Madrid...” (Paloma O’Shea).

În ceea ce privește domeniul orchestral, tinerii muzicieni susțin concerte sub bagheta maeștilor consacrați: Daniel Barenboim, Sir Colin Davies, J. Wolfe, Antoni Ros Marba, Max Valdes, Peter Csaba, J. Judd, etc. În fiecare an, concertul de închidere a cursului este închinat Majestății Sale Regina Sofia, într-un cadru cu totul deosebit, în Palatul Pardo din Madrid și în prezența acesteia. Trimestrial, Orchestra Freixenet, orchestra școlii, oferă concerte în cele mai mari săli ale orașelor Spaniei, unde munca și talentul tinerilor sunt pe deplin răsplătite, prin mulțimea spectatorilor ce-i onorează și prin atitudinea caldă adresată. 3)

Spania poate oferi, așadar, învățământului nostru muzical un model: acela al înființării unor instituții de excelență și implicit al recunoașterii și stimulării talentului și efortului tinerilor muzicieni, care duc în mod cert la rezultate pozitive. În al doilea rând, legăturile tinerilor muzicieni români care studiază în Spania ar trebui folosite în ideea inițierii și consolidării unor parteneriate între centrele de excelență spaniole și instituțiile de învățământ medii și superior din România, cât și cu centrele noastre muzicale consacrate.

Artele îi ajută omului la educarea sentimentelor. Desigur că și știința și munca și familia și mediul îl educă pe om, dar fără artă e greu să înlături indiferența, să trezești sentimentele frumoase, să le dezrădăcinezi pe cele urâte. Prin știință, omul își dezvoltă capacitatea de a gândi, dar arta este aceea care îl sensibilizează... iar fiorii și înălțimile pe care îl urcă muzica sunt inegalabile. Pentru că muzica e eternă, „iar pentru muzician, singurul test final este acceptarea unanimă de către public și dragostea acestuia”⁴.

Bibliografie

1. www.albeniz.com

2. ibidem

3. Paloma O’Shea, Acto de Clausura del Curso Academico 2005-2006, p. 5-9

Harold C., Schonberg, Viețile Marilor Compozitori, Editura Lider, București 1997, p. 10.